

ДА НЕ СЕ СМОГУВАТ ИЛИДИНСТВО

Илиди крипи сатрапите, Номитъ извадени на Бриант, Готият война

Последният разсъзвие по него на М-то на Вишнъ, на Франция, ставали са десни релации. М-ра на динът работи г. Бриант и давае случаи да се изведе веднаж по големипро, които тежатъ върхъ съста на европейската джиджа. Въ в „*Темп*“

дъга да Камена (жонунети); да в Русия и кава: руси искае мир, но тя се и в за своето безосе. Еденъ военниъ догоскладни между Полша и Франция. За какво? Споредъ имперсулъ, за да алагу Русия.

Полша и Ротания умелни в една военниъ кризиса се иска от Русия да в своето ордане. Това е кава. Полша и Ротания изгубили въ отношение на кава в аидатъ да в голем маневри, а тѣ и другата не желаватъ в оскла мира.

Последният кръстосание на франски ге-ералъ Ле Ронъ и демострира на мислата му, красноречиво говори за испонитиъ мнѣтени на Франция насочени срещу Русия

Но г. Бриантъ че поучествува въ мислене ангакрирнъ и използвалъ случаи да се издаде по много въпроси. Парко, той свършилъ за мира. Но критикъ по тема била исканито на Германия да опразни войско отъ Ротания, въпросъ, който цѣла година на следъ отъ дипломатичката сцена и той отговори още веднажъ на германския маневъръ Мюлеръ:

„Азъ самъ готоя, че не закъса, но едно съ ншишъ съюзницъ. Защото да не задражаве, че Франция не е сво бодна да третира одабѣло кава обща въпросъ.“

Мюлеръ ни кава: „Германия може да иска опразнито войска на Ротания. Такава в мота юденическа готоя. Азъ му кавазъ: — Не! Договора въ рана, вие нѣмае това право. И Англия му отговори същото.“

Последно допринесе за увеличаване на новата сигурности Парижката пакт, който открива нова война като преставна, съставлявае ява по голѣма гаранция. Това е единъ фактъ въ политикъ на възможности(?)

По отношение въпросъ за правата на малцинствата и кризисаностенето на Л-стрия казва германски г. Бриантъ в нородитъ: — Но правото на народитъ да разполагатъ сами съ себе си? Отговарява, че това право, не е правото да се самоубият. Говори се често за правото на малцинствата. Е само рече че „на единъ държавъ не е да се самоубият, т. е. да се преврати тѣхната държавна одакърката на света, и ако „но само отъ това население остава съвременно съ миналото на нидити и се протини на своето качестване, това идициство ще има правото, което да се респектира.“

До кава софистиена стигнала голвнитъ разпоредители съ свободитъ на народитъ, че да ни обиникатъ дори когато име истинне правитъ си на съществуване, да живееме и се чувствваме като кара, да развалягае у дома си както си искаме, да ни приписватъ темното обиникане, че искали сме да се самоубивае.

Ами каваю остава отъ тѣй събитъ зашващания признатъ за народниъ суверенитетъ? Или той се прилага само за победителитъ?

Русия спрѣмо другитъ държави

Изказвания на Литвиновъ

Заявенията на Черневитъ, Литвиновъ и дава следнитъ осветление по международната политика.

Той е кавазъ спорадъ Ле Тетръ, че сключителитъ съглашение отъ рана на това въ Литвиновъ и Англо франското съглашение не могатъ да свършатъ съвсѣтъ съ нова война. И маневъръ на Съветска Русия е послѣдствъ отъ уреданото на своето вътрешно положение, но тя е дѣлвна да следи отъ близко допълноването на своитъ събитъ, както и да дефинира съветитъ международни интриги, които спечѣтъ войката.

По натвѣтитъ той кава, че трябва да се работи между народитъ за пълното обезоруживане.

Пантъгъ Келого, Съветска Русия по принципъ по поддржане, но съглавае че въ него достатъчно не е третиръ въпросъ за ненападеностъ и неучастностъ на групи и комбинации враждебни, както бѣше Съветското предложение.

Литвиновъ подчертава факта, че както Келого не е ималъ да публикуваатъ своя кавазъ, който по поддржане и че освенъ Литва, никой отъ Балтийскитъ държави не е по поддржане. На речитъ на Панковъ Литвиновъ отговори по отношение на разоруживането.

Г-нъ Пошкере, нѣма друго оскла да предиски бързо снижаване на възможностиа комисии по обезоруживането и въ тържественно съ изгикриравъ въ него за съвсѣтъ само правителство да поизвае ншието предложение и да дава ншието съгласие, поддъ кавазъ и да е форма, за пълното разоруживане на ншиата червена армия.

Литвиновъ подчерта, че дългия процесъ на сключаване и договори цели за изолвиръ Русия и послѣдната трѣба да държи събитъ за враждебността на съдѣлитъ си. Тезъ враждебностъ се обуславя въ неустпачъ въ преговоритъ на Русия съ Полша, Ротания и Балтийскитъ държави.

Нискобойнствитъ манифестиръ на Ж-невъ отъ Бриантъ се отнася за сигурността на Полша и лишено отъ нѣко осакване. Азъ съмъ убеденъ, че Бриантъ не ни приписва нѣкакви врагесни чувства къмъ Франция. Нѣка нѣкакви речни, щото отношенията между Франция и Русия да биватъ нѣко приятелски.

Емантъ и дѣлата процесъ могатъ да се дефиниратъ отъ вържението на съдѣлитъ на Русия.

Съ Англия — отношенията оставатъ сжикитъ. Тя рѣшигелно отхвърли всички условия събититъ ги за неприемливи.

Съ близко итотичитъ държави, Литвиновъ кава отношението ни се били много добри. Той обаче отбеляза че Русия Германиятъ отношенията си стѣтими. Сега се работи усилено за засилването и разширването на тѣхното икономическо кооперирване.

Съединителитъ Ш-у и с-а върнатъ ншии на странѣ отъ интрижитъ противъ Русия. Ншиятъ икономически отношения съ Съединителитъ Щитъ се развиватъ нормално и ние ни да забравяме, че презъ близкитъ гледи години американския народъ ни поддржало благоприятно и че тѣя позиция бива поставена подъ диктоването на председателъ Ховъръ.

Кой ни правъ

да говори отъ името на Добружанци

Ншии отговоръ

Много отъ таргителитъ вестници „Миръ“, „Знаме“, „Демокр. Голосъ“, съ похватило едно комюние, на които съобщилъ патриотарски И. К. на съюзъ на Даю „Добружа“, въ което се съобщаватъ че конгресътъ всички Добружански вестници и списания извадени отъ отдални лица. Конгресътъ били изключителъ Д-ръ П. Вишевъ за проведаната отъ него го болшевикитъ политика и асрѣтъ имиграцията и за прогнисуваната действителност. Комюнието заявава, че никой други нѣмаватъ право да говори отъ името на Добружанскитъ имиграция освенъ И. К.

„Добружанскитъ Младешки Съюзъ е дѣло и неприкритъ не чужда принадлежностъ.“

Въ резолюцията на конгресъ нѣма нищо кава за болшевикитъ пропаганда. Фактическирѣши значни и монесснитъ решения Достойно.

Дължитъ да отговоримъ, че цялото това комюние е същиятъ патриотарска шарлатанни.

Много ние не сме вършили болшевикитъ пропаганда. Ние сме на едно и въ чисто въ ншии рабирани, които отъ 1919 годъ демонстрираме и които провеждаме въ в. „Са, Добружа“. Но тѣ били болшевикитъ. Ние пъкъ имислие, че тѣ отговарятъ нѣлпано на тѣмненити въ Добружанскитъ особито дѣлвни и са, осбѣтно продуктъ на борбата на поддѣлителитъ народи.

1. Ние каваме че Дунавитъ се работило на Добружанскитъ отъ 1878 г., а резултатъ на импералистическитъ и завоевателни стремежи на голвнитъ и велики държави въ Европа и на Балканитъ.

2. Ние сжикваме, че и новото робство на Добружа следъ 1913-18 г. и резултатъ на отвоини американизма на Балканскитъ правителства. Какво търсе напредъ Ротания на дѣлвна братъ на Дунавъ?

3. Ние сжикваме, че по прогласеніа демократическитъ принципъ за правото на народитъ сами да се самоуправдяватъ, Добружанскитъ народъ има същото право.

4. Ние сжикваме че демократическитъ принципъ за самоуправяване на народитъ, не е само за голвнитъ държави и само въ победителитъ.

5. Ние сжикваме, че Добружанскитъ народъ по добротъ ще се справи съ всички въпроси, единъ интересенъ негового благоосъзнане и благополучието, ако се изстрѣлатъ възможностиа на всички чужди правителства и ако престанатъ разни землеросовани фактори, да се върнатъ въ неволята Борби и да ги изключатъ отъ естественитъ нѣтъ.

6. Ние сжикваме, че О. Н. не е обинство на народитъ а тѣкова на победителитъ и че то пазни договоритъ на подтисничество и спешалице на Версалскитъ и че протажиръ процесъ на дѣлвностизащитата на цѣли народи. То се отнася съоридително къмъ правата и свободитъ на малцинствата.

7. Ние сжикваме, че голвнитъ държави и победителитъ

Що се отнася до Италия, Литвиновъ кава, че съ тѣя държавя отношенията са добри. Съ Япония отношенията са вѣрнитъ. Япония продължава давае политика на Чанг Шо Линъ.

усилено се вържуватъ. Сключаватъ договори за война, и на всички това е насочено противъ малцитъ, онеправдани, победени и подтиснати народи.

8. Ние сжикваме, че Балканскитъ народи продължаватъ да биватъ обектъ на интриги, подклаждане на конфликтни, изкуствено поддържани отъ голвнитъ сили побѣдителни, за да се самоизбавятъ, за да спечѣлѣтъ на пригода маса за икономическо завладяване и политическо робство. Само въ тѣхната федерация въ Балканска Федерация е ситуирна заплата за тѣхното спокойно и прогресивно развитие.

9. Ние сжикваме, че срѣщу организирани фронтъ на подтисненостъ съ договоритъ въ Версалъ, поддѣлителитъ народи съ ситуирна могатъ да водятъ борба за признаванетоъ му, като се обединяватъ въ името на свободата въ свой фронтъ.

Ако всички това е болшевикитъ, ние не разбираме, за нѣмае друго се бори полицейски и катрѣвни И. К. на Добружанската организация. Поддржати ли и ще поддържатъ ли болшевикитъ тѣхнѣти мислене, че кавазъ, че тѣ са правни и добри хора.

Но нѣмаме сме правото да говоримъ отъ името на Добружанската имиграция освенъ И. К. Ами ако нѣмае по голвни право да говоримъ отъ името на Добружанскитъ голвнитъ ръководитѣ, убийцитъ и недобружанскитъ обща алъ-патриотски И. К.? Да си послужиме ли съ нѣмни и конкретни работи? Ще повелатъ ли „приветитъ“ отъ И. К., които гана свободна кавазъ чѣтъ нѣко раздѣлитъ на нѣмни Соф. ибсѣтши?

Ние не само претендираме, но и нѣмаме нищо противъ да нѣмае да признаване за голвнитъ на Ротания, както сме работили до сега и никой не е въ състояние да ни прѣтвора на това личностно право на Добружанци.

За сега глѣво.

Скопадали въ О. Н.

Одно малцинство

Сметатъ ли О. Н. бива че събралъ да рѣшатъ правителствитъ въпросъ по дѣлвнитъ рѣши на О. Н. Огъ вестничитъ се кава, че тѣмъ германски вѣднѣи-ри. Сметнѣтѣ силно не се е нахазиръ, само идеята на Съюзъ, по ншии негоситъ строгитѣ дѣлвни по въпросъ за нѣмнитъ малцинствъ въ Силезия и че тѣя Залески, съ американскитъ вѣднѣи стѣтими по тѣя въпросъ и тормозитъ цялото О. Н.

Залески се почувствували силно засѣтати и нервно репривалъ противъ Германия, която постоянно поизвава въ Силезия, кавазъ тѣ, самитъ малцинствата, гѣла по правитѣ.

Ето да нѣко доведе цялата система на ново поина О. Н. (Фришветно се е дѣлвало отъ същото начало по тѣя въпроси. Ншии поведе, демонстрирае враждебността си спрѣмо тѣкъ, като е провѣждало всички дѣлвни на малцинствата отъ болдинствата, Г-нъ Бриантъ е е опитвалъ, да вие успокоиме, завлаваши, че въпросъ е важенъ и че подобни инцидентъ ще изправятъ О. Н. предъ обществането. Ще го доведатъ ншии, щанъ то не престане да бива инструменти на победителитъ. Азъ кой слушѣ!.

Ншията официална прѣсва нѣма въпросъ за обединяване на украинскитъ въ едно нѣмае областъ. Сега нѣма украинскитъ въ Полша обидѣтъ десѣтъ години са поддѣлени на дѣлвностизащитата. Инициатива комитетъ не ведъ в-използва съ изложението въ въпроси, и въ кава въ Черни красни описватъ те в-грабена, убийствата, за нѣма в училницата, правителствитъ червенна украинскитъ в-се мислятъ искрено това се подлага въпросъ за нѣмни и японскитъ на Ява, всички това е единъ. Сметъ поводъ за агресивнѣ поддржане отъ голвнитъ морс съ Франция.

Добружанци,

Социал-фашиститъ чрезъ съединителитъ на полицията и банда въ В. Д. Р. О забраха управлението на Добружанското дѣлвнико. Секретаритъ на И. К. П. Господиновъ е членъ отъ комитетъ на младитъ социалъ патриотаритъ при широката партия. Врѣщатъ имъ цѣлата корпорация въ знакъ на протестъ и погнуса отъ партизанството въ ншианалъ освободителното Добружанско дѣлвнико.

Почти всички:

България 80 лв.
Франция 160 лв.
Америка 2 дол.

ОБЪВЕЖЕНИЕ:

2 лев. № 31.
Брой 3 лев.

СЛЕДПРАЗНИЧЕН ВЕСТИКЪ ЗА НАЦИОНАЛНИ ВЪПРОСИ

Щитоване на обон-
менитъ на проработ-
на на Добруджа
Редакторски кабинетъ
Кметъ Д-р Добруджа
ГЛАВНО РЕДАКТОРСТВО
Д-ръ П. Велков
София № 31

ОЛЪМИЯТЪ СКАНДАЛЪ ВЪ О. Н.

Стрезовичъ — Залески — Въпроса за малцинствата.

Срещата почна да се раз-
да. Въ съвета на О. Н. на
г. м. въ Лугоно е станалъ
общъ скандалъ между
румънския мъръ на всички
бюти г. Стрезовичъ и тога на
шоа г. Залески. Някои ве-
лики само го критикувала,
а той по своите въводи и
шности, представилъ го
обществени интересъ. А
нова е била въпроса за мал-
цинствата и за лишети пакъ
излиза, че О. Н. имало
много не е мислено да се
измени съ него.
Въ това заседание илюстри-
лъ делегатъ г. Адачи, а на-
пълнъ едно изложение по

акция на minorитарнитъ две
противъ държавата, положе-
нието на тях държавна стана
непълно плачещо.
— Азъ имамъ право да
покаже не само авторитета
на полното правителство въ
Горна Силезия, но имамъ и
голяма сила, въ съставява
една редица отъ последици за мъръ.
Това редица на нещастия, преси
и на авторитета на О. Н.
Германскитъ мъръ на
Виски. Работи Стрезовичъ,
такава много нервирани,
уаръ съ мъръ

Неговата полза ще излезе.
— Азъ декларирамъ, че ще
азисо въ прогласата на блъ-
жени само на своите условия
и ораторията проблема.
Г-нъ Брианъ си омиталъ
като вени на непали ефекта
отъ сериозността на конфликта
— Азъ не желамъ съвета да
се раздели съ лоши впечатле-
ния и да остане едно лажливо
тълкувание въ общественото
мнение. Дълга да кажа, че
нищо не може да изведе да
се предположи, че О. Н. и не
голям съветъ могатъ да до-
стигнатъ до такъ — че да от-
върнатъ погледитъ си отъ
свещената претенция надъ мал-
цинствата. Ние си оставаме
привържани на дѣлствителна
конвенция, съвета дава декла-
ратива за това, съ множе-
ство случаи, (2) които изучава
чрезъ упоминато съдѣйстви
на докладника г. Адачи.
— Може би, продължава г.
Брианъ, единъ път на поин-
тир, една процедура по бързо
за изучаване на околната?
Разбира се азъ да не мо-
жемо. Ето десетъ години се
процедурата е вимоза за поро-
венияте, загубитъ, убийствата
и денонощията на под-
чинителни народи.
Този инцидентъ съ всички
и, реплики и много наизде-
тели за подчинителни народи.
Чрезъ него съвета на О. Н.
фактически разпоредилъ съ
съдѣйстви на народитъ, на-
платно се декларира въ своето
политическо спрѣмо малцинствата.
Г-нъ Залески съ своитъ изва-
дения, разкрилъ тайно док-
умента на победителитъ и
вторитъ на политическитъ
Версайски договори.

можността обхващане
и мнозинствата малцин-
ства. Полскиятъ мъръ на
малкитъ работи Залески е
очелъ една декларация, азъ
тога изтъква, че О. Н. е
тога наводило съ множество
малки отъ германския мал-
цинствата съветъ на неини
задачата, които си билъ
напълно правото, да пред-
ставя интереситъ на мал-
цинствата въ Горна
Силезия (Това оплакване, на
г-нъ Залески, въ голѣмото си
значенство съ или безъ
основание или безъ никакъ
значение. Изтъгналъ е съ
съветъ пренебрегалъ съдѣ-
ствената процедура въ О. Н.
— При такива условия, про-
дължава следва, трудно е да
избягнато отъ възглагола-
ване, че съ тѣ множество оплак-
вания предъ О. Н., просителъ
искаше, да услужилъ по-
лаво на правото на малци-
нствата, отколнито да изложатъ
едъ същото мнение, че
нова на германскитъ мал-
цинствата не се признаватъ и че
високата комисия (за мал-
цинствата въ Горна Силезия
р.) е

по насъта на съвета и декла-
рация, че тѣ азиса не може
да бъде търпелъ и фикси-
райки строго г-нъ Залески,
защото казва, че емоция на
послѣдния е малцина съ злоба
противъ малцинствата въ
Горна Силезия.
Какъ така, казва Стре-
зовичъ, можете ли, да проше-
дете думата злоупотребието
и можете да претенцирате, че
оплакването на малцинствата
се увеличаватъ само съ дѣ-
ствително на единъ отъ страни?
Какво значатъ тѣми дѣй-
ствия, които вие изнесате за мно-
зинството прошедено въ Горна
Силезия? Какво общо имате
тѣми дѣйствия съ лишети реви-
зионизъмъ? Трябва ли да ви от-
говоря съ едно копие отъ
външното министерство по по-
ложението на Германия, и трябва
ли да ви призова, че преси
всичко, подъ германски дирек-
ция е следвало развитието на
неконвенциите предпрития
въ Горна Силезия? Вие искате
да полемизирате съ Германия
и да отворите

старо рамо ли?
Вие денонсирате германски
национални съвета.
Азъ ви питамъ, въ какъ
форма на малко възража-
ния, на е въ отношение на
малцинствата да се орга-
низиратъ за да се бра-
нѣтъ?
— Вие говорите за дипломатиче-
ско решение. Но голѣмото пре-
дизпозитивно е добродѣтелъ
старото решение. Съ кул-
турна бляжи. Загубителното на
Германския Национализъмъ Съ-
ветъ, означавъ, че малци-
нствата иматъ право да се
сърпурватъ, че да понасятъ
своитъ оплаквания чрезъ съ-
вета на О. Н.
— Азъ не мога да подража
вамъ, продължава Стрезовичъ,
на единъ тога изразенъ отъ
представителъ на Польша. Ако
О. Н. извадилъ въ истинитъ
разбиране, то ще решатъ
еднѣ отъ условия, които ок-
ториратъ неговото нормално съ-
ществуване и единъ отъ ра-
ционитъ, по които всѣкитъ дър-
жави си вѣдватъ

Визитерката на О. Н.

Болния и Паргави, дветъ
републики въ южна Америка
се намиратъ въ военно
положение. Военни студентъ
вече съ стана по границата.
Пошто дѣлното време
забавъ южнитъ дѣлства О. Н.
интереси. Два Съединителни
Щата придръжати се строго
въ догмата на Монро се
противо поставятъ на всяко ин-
тервенция на Европа. Точно
сега заседава и междуамери-
канската конференция въ Ва-
шингтонъ.
Този воененъ инцидентъ и
медиането на О. Н. да се на-
вѣси на американскитъ кон-
вентъ поинтир за ново въ-
рѣта за Панамаринско Об-
щество на народитъ, което
веднѣжъ на европеизитъ на
первичитъ, да се бържатъ въ
вътрешнитъ работи на амери-
канскитъ.
Ето какъ постепено се из-
меняватъ и оформяватъ идеитъ
Общественото на народитъ по
интереси, по истъ и условия
всѣкъ денъ се налага и отря-
дава. По скъпа началъ, ин-
тервенция на това общество,
на интернационалитъ, постепено
и сигурно си пробвае път и
идеята за обособяването на
подчинителни народи въ свой
парламентъ или съ други думи
въ Обществу на Подчинителни
народи. Така ще имаме вече
ново очетивитъ фронтъ на
мировата борба на народитъ
— отъ една страна поинци-
палитъ отъ друга — подчинителитъ.
Самнителството на единитъ съ
другитъ въ едно О. Н. значи
самнителство на дѣлния съ
пимитъ, на волитъ съ агит-
тата.

Добруджанско кола- во

Добруджанската студентска
група при Соф. университетъ
съ съдѣйствието на младеж-
ката добруджанска група орга-
низира колеснитъ хоръ за по-
двудне на Виски вечеръ по
добруджански манеръ. При-
водитъ ще бъдатъ за бѣдни
студенти добруджанци.
Добруджанци поинципалитъ
тая кубеа национални тради-
ции. Младѣе се, се граждан-
ството ще поинципалитъ съ
отрицано обичае добруджанската
младѣе и студентство носи
тели на кубеаото и чисто на
циполно дѣло.

РЕЗОЛЮЦИЯ

Събрането на Прованто-
Благотворителното Дѣло „До-
бруджа“ гр. Бокнянъ на
2 декември 1928 год., следъ
тога неслуха докладитъ на
делегатитъ си на XII конгресъ
Харлави Прованси и Су-
Конаклиянъ Решава:

се разпространятъ и ще наематъ
на О. Н. или да стане истински
междуродна институтъ или
ще му се извади Вискиа пенсия,
за да се развиста дѣла за съ-
здаване на единъ истински ми-
нцуровен институтъ, съ при-
дѣлители отъ самитъ народи,
както институтъ само, както
бѣше казалъ Грейфъ Берн-
дорфъ, съ бѣде неспособитъ
да изкориста голѣмитъ и от-
рици национални въпроси и
съ войнѣта.

Резолюция предъ ре- публикитъ

Израелитъ съветитъ — пра-
вительствитъ, провинциитъ, деп-
таментитъ, обществени дѣла
следва да изложатъ работитъ
по си собитъ интересъ, рожане
на правителствитъ. Въ всички
на инициативитъ, съ издѣлва-
нето да извадятъ, следва
за редитъ. А израелитъ на и-
нициативитъ, Вискиа и Горна
Силезия, израелитъ дѣлѣтъ
въ Лугоно.
Малко по голѣмото самуиза-
ние на Лугоно? Не извадятъ
както старитъ добруджанскитъ
външнитъ инициатива за поинци-
палитъ на голѣмото, да се бѣ-
дѣтъ и не може никога да се
извадятъ отъ политическитъ пра-
вительствитъ. Тѣми пакѣта на
различане на работитъ и голѣ-
мото пакѣта на политическитъ
извадитъ у насъ. И то е
извадитъ, малко — провинциитъ
политическитъ на инициативитъ
на дѣлнитъ политическитъ на
Добруджа.

Какво значатъ тѣми
вѣрсти, работитъ, убийствата
и голѣмото на България въ Си-
лирия и Добруджа?
Вие всички, които тѣмъ
различно политическитъ пра-
вительствитъ на Маню, обхва-
щаватъ тѣми и за новата съ-
лонизация на 600 семействитъ
цивири въ Добруджа?
Не се ли срамитъ!

Добруджанскитъ младежи
и студентитъ припо-
ставитъ на дѣлнитъ на
Д-ръ Вискиа, Ст. Конак-
лиянъ, Ил. Георгиева, Д.
Ганева, П. Тотюванова,
Д. Мирчева и всички Ви-
чевити

ПРОТЕСТИРА

3) Протестира недопускане ор-
ганизицията на, да участватъ
чрезъ своитъ делегатитъ въ XII
конгресъ подъ претекста, че
тѣ отъ 4 години не съществу-
ватъ, когато се знае че въ
всички досѣгаши конгреси тѣ
е заемала много участие.
4) Протестира и да признава
противоустойното изключване
на дѣлѣ отъ организациитъ.
5) Валериа имѣтъ дългоу-
плата и тѣмъ добруджански
имиграция въ България, да за-
виши способностите и резерви-
раностъ въ тѣмъ критични и
слабоститъ за организациитъ
комитети.
Д-ръ „Добруджа“
гр. Е. Длуванъ.

потъвания.
Починатъ представителъ по
казитъ е централъ шери и
казитъ, които посочаванъ, че
още е изплатило въ Горна
Силезия всички задължения
тѣ отъ нея по отношение
малцинствата. Той подчер-
та, че националистъ борби
въ Силезия имаме да съше-
нуматъ, ако германскитъ на-
ционистъ съветъ постоянно не
поддава, и да поддържа
на подложно акция. Между
на полскио правителство
ржи съществуването на на-
ционализация, чийто членове
организация по единъ уста-
венъ начинъ, представляватъ
голямо правителство. Тѣ
жестива на германскитъ на-
ционистъ съветъ съ едно фла-
ментно протестиратъ съ дѣла
Женевската конвенция.
— Азъ, казва Залески ре-
зюбитъ на този конвенция
(малцинствата б. р.) служатъ
органическа бляна на единъ

Избраните депутати

за Ром. парламента отъ заробените области

Хаджиджа: К. Ангелеско, М. Стефанов, Димитър Ж. Димитров, Васил Тилареско
 Кисина: Млад. Шарантиски
 Костенджа: Васил Панагу, Г. С. Пелеско, Г. Манту, Микаил — нач.-нар. и Васил Сасу либерал.
 Силестра: — Ионя Качараску, Ст. Пенков, Д. от Д. Зингеску, Марфуз Емильев, Ведей — нач.-шарантиски.
 Тулча: Н. Жоржеску — Тул. Еркиноту Грацину, Констан. Круаско, Алек. Ионеску — шарантиски.

окр. Тулва: Виктория Бонифа, Зенова Яну, Соломия Розенберг, Ионя Саукина, — шаран. и М. Лепня — Лулестя.

Неким:
 Арад: Ханс Белерт; Цезар Леба, Данфелд Хаус; Незуалт — Артур Конерт; Сибю — К. Браншак; Тарнава Мире — Ханс Ото Рот; Тарнава Мика — Ханс Хедик; Уиниш Торонилт — Емриш Райтер и Фр. Краузер.

Унгарци (самоотвадно)
 Клуж: Др. Пабло Даниелор и Иосиф Валтер; Орошдей — Г. Беглер, Лавр. Фрашеску и Абрулдий Еулард; Трей Скуле — Бела Сценерести и Еленер, Якоб. Филас; Салакс — Ионя Наско; Муреш: Др. Иосиф Жорси; Сагу Маре — Палу Арпад; Клуж — Иван Василевски; Тарнава Мика — Др. Еленер Грифас; Бикор — Сандор Иосиф; Бривот — Славо Бани; Турда — Бела Пареши; Арад — Бала Пареши.

Дадено ни сведения, за да подчертаем, че въ заробените области наредено многобройни народи са въ божественост с издигането на избраници поединци романи и то отъ старе Ромъния и да изтъкнем, че съзнателно на избраните представители на малцинствата съ твърдо число а двесте на рупият. Въ Ромъния имаше 1,900,000 унгарци, 860,000 немци, 1,500,000 серби, 1,050,000 украинци, 600,000 българи, 200,000 турци и татари, или дефинирани малцинства всички 6,110,000 или 7% отъ цяла Ромъния. А си представяте!

Унгарци са 15 депутати, немци са 8, серби са 3, българи са 2, турци са 1 и украинци са 17 депутати или всички 46 отъ 383.

Презъ иронето на Алерско само унгарци и немци имаха 42 депутати, а сербти 8, а

Какво дължат

Национал Шарантиски

Исканията на добруджанци

Дайде и падежа на нашия народ шарантиски дължи Г. от Манау, като нов управителя на Ромъния, направил изказание съ голъби и сладки обещания за прехода и свободата на малцинствата въ Ромъния. Ние казваме, че това са преизборни маневри. Тези обещания даваше и генерал Ягерско презъ 1926 год. И при все това ние припомняме на национал шарантиски какво дължатъ:

1. Дължатъ да пазятъ пълна анонимност на всички политически престъпления за да можатъ на емигранти и българи да се възвръщат по роднитъ си отчини;
2. Да се премахне законъ за репретазицията на Добруджа, който в поаръ за съвременна демократи съ свърхитъ му изпълнение оша отъ 1914 год. и до сега и да се умалихъ всични некои последи стана отъ тогава и до сега;
3. Само неговото премахване отъ сега, ще бъде една измяна, защото анонимит на добруджанското население стъпане вече съ отменит. Тъ трябва да се възвръщат;
3. Да се възвръщат на населението на Добруджа всички отменит училищни зрели и училищни пощенски построения съ съградата на самото население, съ всички училищни пособия;
4. Да се възвръщат на добруджанското население всички отменит черни и да му се разреши да си върнатъ учители и священници, които ще го учатъ и черкуватъ на материално му езика;

режия на либералит унгарци и немци презъ 1926 г. 24, и 2 билора не се оправдае голъбиня въстани на ибю добруджанци у нас, ако трябва да ги освободим отъ поарезишето, че не са умали на лични събития и събранието.

Сърбска востъ

На 21-и 4 часа сл. обяд, долена отъ Ромъния си се гомина още единъ изгнаник

Српска, честотъ и изречението реднитъ между борците за свобода

Астия Н. Пийчовъ

39 год. роденъ отъ гр. Силестра.

Републиката ни и изража своето възбужда скръбъ на покойния и съчувствението събратраната си къмъ неговитъ близки.

Воспоминание остави жена и дете.

Български битъ

се издигна

5. Да се гарантира на добруджанското население автономно управление въ всички административни и културни институти;
6. Да се гарантира на населението правото и свободата на мултикултурно, корпоративни, икономически и кредитни организации;
7. Да се гарантира на населението правото да си избира държавно граждански корпусъ въ Добруджа;
8. Да се гарантира на населението да употребява своите езикъ въ всички административни, съдебни и военни учреждения. То да има право да кореспондира на своя майчинъ езикъ;
9. Да се отпуснатъ съгласни субвенции на училища, черкви, читалища, но не въ всички видъ, че въ да представя лаватъ лавра за събититъ подтикати националности;

Добруджанци, Бръщайте зрака на социал-демократския излък комитетъ в Добруджа! Дъка поведуствайте престъпнието ви.

ЧЕТЕТЕ

в Свободна Добруджа

само, че оторчаване на абан не беше голъби и чувствата му гъби дуситъ и гланата назова въ събититъ на българи — такава изпретане.

Метрополит Климентъ си беше издигналъ и заветъ оторчаване съ спомението си, че житието срещу шпаклата Са Георги въ дома на Георги Димитров — добрий приятел не биде ни спомението си още единъ бели диванъ въ тия дни, незабвено на абан ни за всички ни урешение тогава, нитога слабата на Добруджа и била още неизвесна, 61 голъби.

Нага се предава Добруджа отъ руснитъ на димититъ не си спомението, като че не съмъ приотвал това време събититъ се, когато всичко бива сътрисано и въ дома на абан не притрива и се настеле романтика генералъ Влакеску, по излизъ жерилна на двореца на краля Карол I. Генералъ Влакеску имаша ни протекцията оулактова ийскъ, на голема попованостъ бивше генералъ Кентиле, който минаше въ миналата не дучно на Тоборан — елегантно и видерно нова построява. Принаестога между генералъ Влакеску и абан ни ставаше все по-стегнати естествено и дивата каваля се въпушаваше отъ пречото състояние, ното откъсване части българска земя и а предаване на романи, ното единво емигранти и ропорито протестирала, Тъ на минава иже не исаше да принаитъ българска земя, несамия отъ части българи традично, като, казваха

Синявца въ Бана. За всичко пакъ сякато си спомението, сякото се оставяме по-голямо таякъ орава орава на събитъ, като тразана на състра на Пана не а дъшча отъ насъ, мако тогава не трезвеше много поостенитъ, макоу които си спомението да дъшчатъ често дивата Бана дива — Никола и Сера — до ни причава на абан ни. Съва шарантиски на състра ни записе по жалването, че мако, като мако не поимъ — поимъ събититъ презъ дивата добруджанска земя, макога абан ни даватъ бѣ порещитъ съ русскитъ поштенитъ, Добруджанскитъ не биваха, че ному и на братъ му бѣхаха Бѣ далеско спомението на жана и нито, нму а дъшча се въртеше на Тулча, спомението глане бѣха перилитъ граде. Въ божественитъ ни дѣла бѣха се издигнали ивасилитъ поштенитъ и други опрешитъ. У абан ни конвалудите опрешитъ опрешитъ — гоморат отъ бодитъ — мако му не поимъ — поимъ си, че като арена спомението зарещаваше, протрива и гланата жана — мако добра, тога много се занимаваше съ тѣ обидана съ насъ въ поштената а следъ абанъ всички ивасилитъ горе тѣ глане си спомението да се макоу чак. Тѣ поштенитъ си обещание съ спомението, боимъ, руски маршалитъ, уташе ни отъ бѣши, каваляше ни на нѣтъ, брешае режъ две тѣри и опрешитъ отъ дивата ѣ опрешитъ отъ концертъ поштенитъ. Сяко

тѣ земята, разваляше съ тѣхъ бѣ зарещана. Следъ тѣхъ, обаче, разочарованитъ на дивитъ на абан ни личе. Два следъ промѣнитъ спомението на Тодора Иконовова, забрѣла поменитъ на тѣхъ германъ разочарованитъ съ притриването на Главокопичъ — руски губернаторъ на Добруджа бива оная едно глѣше и навалячана на българскитъ на Добруджа; романието и гримно население биваха привасилатори — Тодора Иконова режире бива тѣхъ се, каваля своето надолѣто — абан ни макога се за тѣре въ домъ си и преставъ да принае руски голъби.

Презъ тѣхъ време бива ни макога всѣхъ четъ четина въ законитъ Др. Николаевъ и други дивитъ въ Мала-Лѣна на законитъ, бива дѣлосно макога отъ голъбиня опрешитъ на чимъ Стефановъ — тогва гланеша Влакеску. Бивше дѣло дѣлѣ биваха, като поавраждатъ чимъ Стефановъ на миналото не бива ни въ Лѣна и му дѣлѣ макога разрешително да отиде на едно авестийско авестийско и партида на минаше писмо и партида за събитъ дѣла оставаша въ Добруджа бѣха събититъ.

Тѣмъ само си припомнитъ всички тѣ българскитъ спомението и турцитъ, издигна спомението на добротъ, разваляше ни бива — пѣли отъ покойни не стѣше все българскитъ романи не стѣше все по-голямото, спомението не стѣше по-малкитъ. И дѣлогадно бива ни преруждатъ отъ събититъ одарително обличитъ въ донага

Въ крайния изтокъ

Въ Китай

Събитията въ Китай ся въ достояние на всички европейци. Въпреки диктатурата на Чанг Кай Шекъ, партизанските действия не ся спрели. Неизменно Нанкин е бил атакуван и ся дадени много жертви. Демонстрациите на войските не е свършена въпреки настояването на чуждите сили и въпреки многократните обещания на Чанг Кай Шекъ. Генералите въ съгласие съ генералите Франк, Хоулиът и Нанг Си Чанг, и изработили един проект за намаление на войските отъ 80 дивизии на 60, а също така на 30.

Тридесет германски инструктори ся поместили в Китай за да работят за тая реорганизация и обучение на китайската армия.

Всичките големии държави умисли ся прокламират новото управление въ Китай и едно след друго сключили търговски договори. Англия която най много се опираше на икономия въ Китай, зашла търговски договори, които първо признават китайското националистично правителство и сключили договори, напаста ся констатираха и западните държави въ Китай.

Въ Хеджасъ

Споредъ The Mideast арабскит левенти ся възстанели срещу кралъ Ибнъ Суейлъ въ Хеджасъ. Възстанението ся разширявало и е обхващало около 60,000 души.

Емира на Трансйордания Абдулахъ е обединилъ отъ това, което става въ Хеджасъ между арабитъ на самата граница на Трансйордания. Той е давал нареждане, да се реорганизира новия арабит легион. Помощта му е била държавна авиация въ Трансйордания съ действувателта срещу Хеджасъ.

Въ Афганистанъ

Паметната за персийската граница ся възстановила срещу кралъ Аманулахъ. Последниятъ обидял имевата година о негово извън европейски сполити Берлинъ, Парижъ, Лондонъ, Римъ, Брюкселъ и на връщане яма презъ Москва и Япония.

Ние имаме случаи да при съставяване на неговото посредство и да разговаряме съ някои отъ неговата сателити. Кралъ Аманулахъ е единъ отъ английските крале съ големо безвечелност и поща пълното влияние на европейската мултурна и демократича Порта под командитъ английски авиация на английската дипломация презъ Персия въ неговата държава, той бивше се отказвал да посети Лондонъ. Пети дипломатически събрания и я ватъ на турпозг.

Сената отлага въпроса да и мъртъ, до като проучатъ необходимостта на всички условия необходими за неговото ратифициране. И това значи, че американцитъ сарочно се съмняватъ въ искреността на европейските дипломати.

Съ други друга писка Келогъ ся оставя единъ документъ на парфориата, на являе и являе, едно приращение на обичайния начинъ на мировото положение на империалистичкитъ, съ склданитъ на народитъ.

трудна му нависна да отиде и въ Лондонъ.

Въ Германия обаче, където той бй разведенъ въ всички индустриални центрове, той сключилъ договори за доставяване на ралии съоружения и метални изделия материално за около 80 милиона марки, и английска германска за инструктори и инженери за неговата държава.

На връщане той яма презъ Москва, където му устройли голям тържество. Отидя въ Англия и сключилъ договори съ Кемелъ Паша за явни времена, да се подготвятъ въ всички отношения.

Той е обявилъ, като коронен главо, отъ голяма частъ отъ мюсюлманскитъ племена за Падшахъ. Той се явилъ, като реформаторъ и явилъ по съгласитъ на Кемелъ Паша. Съединя народно събрание. Съ държавъ избрани явилитъ на женитъ, многократно и пр.

Англичанитъ използвала всичко това и презъ Персия водятъ една война противъ кралъ Аманулахъ. И тя успяла. Ако четете английската преса, то ще получите убеждението, че московското влияние и туризмотъ, ся причинитъ за революцията въ Афганистанъ.

Въ единъ случай прокламието въ Афганистанъ е сериозно, защото реформаторската война на кралъ Аманулахъ засяга обичаи и традиции, които иматъ дълбока коренъ въ мюсюлманскитъ маси, и ся въ връзка съ сарата религия. Англичанитъ използвала това и уий до насъщата племената къмъ революция разбра се после да се явятъ, като помирители, като асмаго.

Единъ отъ гърците

До Господине
Редакторе на
ж. в. Св. Добруджа
СОБИЯ

Г. н. Редакторе,
Моля дайте място на подготвенитъ въ настоящето писмо въпроси, които заминаватъ не само мене, но и цяла Добруджанска емиграция въ грала.

Като гостъ на XII конгресъ на Съюза имамъ възможностъ да чуя много гръцки и сърдеченъ разговори речи. Отъ гръцките много сълзи се являе за подчинението на Добруджа на османити и за гиниата въ империя и нидата емиграция отъ нея.

Особено големо апелативно правеше единъ дълга речъ съ театралното си дръжване и поетично патетичнитъ си речи, чието име не знамъ, спомнахъ си обаче, че живеше ватра, очила и пула въ уста.

Отъ трибулата на конгресъ той закри, че явдинитъ си били да въ и явдинитъ си да иеротуа шиякъ слава жулка.

Като мисля отъ тогава, а ние се научаваме, че тогизмъ, което избрата за являе на В. съветъ билъ назначенъ още следния денъ на конгресъ за секретаръ на Исо, Комитетъ съ заплатата 4000 лв. и скандерманно за редакторъ на ж. в. „Добруджа“ поме съ 4000 лв. заплатата.

На връщане пъкъ нищо чудно, Нуманъ е секретаръ нуманъ е и редакторъ, а шиякъ е това естествено ще бъдатъ назначени и шиякъ се плица за трудъ, който полагатъ, защото гръбъ да живятъ.

Когато, обаче, се явилъ въ сарата славноста ще се явилъ

една неочакваната низерия, мардерство и оличисване гръцкитъ сполити, които беднитъ държавенитъ дили отъ залъци на своитъ гони и боси дечница, за да половаатъ организираната си.

Ние не имаме колко и готили и словна секретарската работи, обаче являе Добруджанецъ, който да не знае, че въ продължение на две месеца еденъ единъ немцанъ и глупавъ брой на ж. „Добруджа“ идатъ и за това редакторъ му е трябвало да получи 4000 гръцки банджиско лева.

Ако всичко това, което достига до насъ е вярно, то не е ли ужасно да заадаемъ следния въпросъ: Какъ останали думитъ, гръцкитъ речи издани въ империя и покрили въ се тб, вече цялъ месецъ отъ конгресъ, съ едно единствено дило?

Добруджанската емиграция е сита на голъ фракъ, който и се задължителтъ отъ една страна отъ Румънската власт и отъ друга отъ румънскитъ итъ на Съюза.

Та чакъ да явля дило, но като тва до сара. Иначе тя е антримитъ, ще дойде да закончатъ, че работи на Румънската власт, да себиди да подчини материално добруджанското население, за да го държи по лесно въ рибство и ролъ, които се играе и отъ явдинитъ на емиграцията въ България.

Най послъ, емиграцията кога да явля големитъ и глупитъ заплати отъ (4000 лв.) за редакторството на единъ брой въ ж. в. на съюза на „Добруджа“, когато ние съ явля емиграция, добротъ, явдинитъ не изкарваме за шестъ месеца съ тежкия и непосилния трудъ чаканъ, съвкупно ли е съвкупното „заплава“ на подчинението на „Съюза“?

Е. Димитровъ, 20 XII 28 г.
Съ поздравъ: К. Чошкоровъ
Б. Р. Редакциите се солидаризиратъ съ автора на писмото и го отпращатъ до адресантита въ И. П.

Добруджанци, презрете бандализма на XII конгресъ. Той е позоръ за нацията и лъ - освободителното и Добруджанско двоконие.

Изъ историята на румънскитъ подчинение

В. „Добруджа“ отъ 3 м. и погласъ стана въ подчинение къмъ подданието отъ Калимани деляца, примено да являе турскитъ султани презъ времето на разсета на Османската империя. Фатихискитъ обаче, съ изнесенитъ данъ изъ миналото на румънскитъ князе си постига незауваженото помирението на юнкерската Гим дени съ отъ оубрени интересъ за мисъ, защото докажува, че ливане, продажничество, явдинитъ и чуждъ подчинителство и по отношение ся исторически традиции на румънскитъ явдинитъ.

Въ статута си, Калимани дитира минала на Е. Рилитиме озаглавена Les colonies Empireuses Turcs, Berlin (Ostern) и на д. Selim IV (Imperialisme Prusse) 6. пр.) (Престолонаследител на турскитъ императоръ отъ Османъ I до Саванъ IV), когато отъ Бюро на Революцията въ България година на французката република, по времето на Великата Франска Революция.

Ето мислов отъ явдинитъ, тана нато ги правятъ. Являвува: „Императоре (Молда-

Момоние на Ц. У. Н.

По поводъ инсинуациитъ на И. К. на ж. в. „Добруджа“, Ц. У. К. на Младенци съветъ е разпространитъ следното момоние:

Централниятъ Управителитъ Комитетъ на Добруджанския младенци съветъ, като въсма поща въ митълалото въ явдонъ столични вестници съобщени решенията на XII добруджанскитъ конгресъ, да явля дило следното обяснение:

1. Д. М. С. е культурно-просветна национална организация, ръководяща се отъ свой уставъ и проработила решенията на своитъ конгреси. Д. М. С. е административно и организационно напълно независителна и независимитъ отъ ното и ва е била призната.

2. Съобщението, че М. Д. С. е прикрито и хидовникъ на чужди интереси е една долна протекция на авторититъ на това съобщение и ние го поддържаме публично, ако имаме доблестта, да прикрито съобщенията за установяване кой на чий интереси являе. Не штартиратъ ли това, за лишентъ пикт тб ше дойде, че спонтанитъ и доблуджанитъ общественитъ интереси не става проволонитъ на събщения, продитъ являе злоба и селамъ заблудженитъ всрелъ общително мнение.

Централенъ комитетъ:
Преседателъ: **Ст. Команджовъ**
Секретаръ: **П. Тютюнджия**

Младъ II) прегрутирнитъ съ гръцки и безвечелно, преразъ являе на 1459 година тече мило императоръ Доминианъ, забивилитъ отъ уловителитъ (стр. 81) Той бивше единъ явля бивше въ сарата являе мило являе — въ сина на Друзелъ Велево. Той се являе до го прелести. Той импровизира (както ите) се възмути отъ безвечелитъ на деспота и му ударя даже единъ юрукъ. Все пакъ нито на ното да сарамъ являе на Мохамедъ II, който е отъ являе являе мило до являе. Следъ даятъ съ являе мило являе на сарата Братитъ на това являе ното може се казватъ Владъ (Улаусъ). Деспота го направи являе мило Молдова. Той нарече „досидаритъ“ следъ въ являе мило на престола. И бивше всички деца отъ берскитъ родъ, являе мило являе. Той опустоши сарата, която очиваша отъ него благословитъ. Той провади на бискупитъ и подъ ното махъ 20,000 молдованитъ, мило и мило.

Въ изпитото мислутитъ Соломонъ I, нареченъ Калуди на империтъ (стр. 142). Презъ времето на тая кампания, поглотитъ Глугу, молдованскитъ полица и пратеникъ на Бели дило являе мило на Шия, назва на Султана, че отъ сарата ното Горното и Долно Молдованско являе ше являе отъ Турската Империя (Добруджа 6 пр.). Отъ това време Молдова стана воева на Турция. Самъ Богданъ являе като единъ по являе подчинитъ да дойде являе на господаря си: 4,000 являе. 41 бремени являе и 28 зайр-а.

За Думитрихъ Кантузиано казватъ: „Той гръцки бивше дило де ла прелеститъ“ (на мислов на робката свитъ) на являе мило на Влахи, но бивше являе мило нека являе мило (пропъ бивше сарата). За являе мило на Константина, съ тая започва да се являе мило съ търговия на оселитъ, благодарение на което бивше мило за господаря на Влахи. Въ деня на обриването на сина си, той по являе мило единъ являе мило сребро. Той Думитрихъ являе мило потенциалитъ си отъ являе мило императоръ, но ното являе мило, ното являе мило съ являе мило да едно победно добро по являе.

Ние мислимъ, че отъ потенциалитъ на И. К. на ж. в. „Добруджа“, Ц. У. К. на Младенци съветъ е разпространитъ следното момоние:

Централниятъ Управителитъ Комитетъ на Добруджанския младенци съветъ, като въсма поща въ митълалото въ явдонъ столични вестници съобщени решенията на XII добруджанскитъ конгресъ, да явля дило следното обяснение:

1. Д. М. С. е культурно-просветна национална организация, ръководяща се отъ свой уставъ и проработила решенията на своитъ конгреси. Д. М. С. е административно и организационно напълно независителна и независимитъ отъ ното и ва е била призната.

2. Съобщението, че М. Д. С. е прикрито и хидовникъ на чужди интереси е една долна протекция на авторититъ на това съобщение и ние го поддържаме публично, ако имаме доблестта, да прикрито съобщенията за установяване кой на чий интереси являе. Не штартиратъ ли това, за лишентъ пикт тб ше дойде, че спонтанитъ и доблуджанитъ общественитъ интереси не става проволонитъ на събщения, продитъ являе злоба и селамъ заблудженитъ всрелъ общително мнение.

Централенъ комитетъ:
Преседателъ: **Ст. Команджовъ**
Секретаръ: **П. Тютюнджия**

М. Петровъ

Печатница „Славия“ София